

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, (hierna: de rechtbank) van 9 maart 2010 in zaak nr.
10/6800 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 februari 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

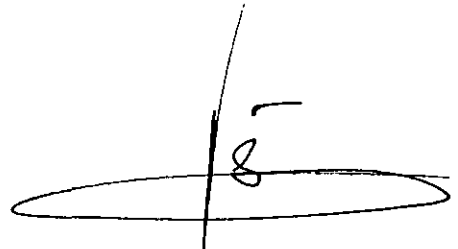
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 april 2010

343.

Verzonden: 12 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

9. MAA. 2010 15:17

NR. 928 P. 2 4

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 10/6800

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 9 maart 2010

inzake

geboren op
van Oezbeekse nationaliteit,
verblijvende in de penitentiaire inrichting te Dordrecht (vanaf 5 maart 2010),
eiser,
gemachtigde mr. M.N.R. Nasrullah,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde S. Faddach.

Procesverloop

Op 21 februari 2010 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 22 februari 2010 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld. Voorts is om schadevergoeding verzocht.

De zaak is behandeld op de zitting van 2 maart 2010, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2. Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat eiser een nieuwe aanvraag om een verblijfsvergunning heeft ingediend, welke aanvraag eiser in vrijheid mag afwachten. Omdat er nog een aanvraag loopt is er geen zicht op uitzetting op korte termijn. Betoogd is dat ook met een lichter middel kon worden volstaan.

9. MAA. 2010 13:17

R. 920 9. 3 4

AWB 10/6800

2

3. De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring heeft gesteld. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat niet betwist is dat eiser

- geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft;
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Het voorgaande is voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. De rechtbank deelt het standpunt van eiser niet dat verweerder had behoren te volstaan met een lichter middel. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat eiser eerder in bewaring heeft gezeten en, na afwijzing van zijn eerdere aanvraag om een verblijfsvergunning, Nederland niet zelfstandig heeft verlaten.

4. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser op 23 februari 2010 een reguliere aanvraag heeft ingediend. In verband hiermee is de bewaring omgezet naar de b-grond. Op 25 februari 2010 heeft een vertrekgesprek met eiser plaatsgevonden. In verband met de door eiser ingediende aanvraag is de vluchtaanvraag geannuleerd. Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat binnen de daarvoor gestelde termijn op de door eiser ingediende aanvraag zal worden beslist.

5. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet gesteld kan worden dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

6. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

7. Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

8. Het namens eiser ingediende verzoek om schadevergoeding komt niet voor toewijzing in aanmerking, nu ingevolge artikel 106 van de Vw 2000 een dergelijk verzoek slechts kan worden toegewezen indien de rechtbank de opheffing van de bewaring beveelt, dan wel de vrijheidsontnemering reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van de maatregel wordt opgeheven, hetgeen in casu niet het geval is.

9. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

10. Beslist wordt als volgt.

9. MAI. 2010 15:17

NR. 920 P 4 4

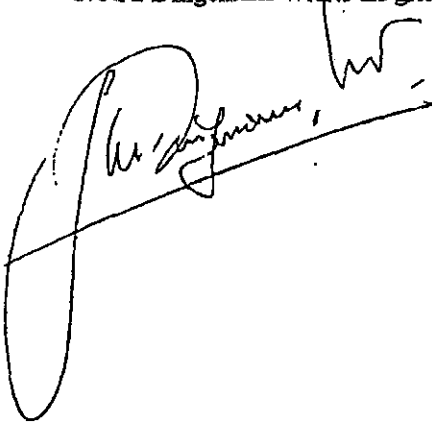
AWB 10/6800

3

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om verweerder te veroordelen tot schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. J.Y. van de Kraats als rechter in tegenwoordigheid van G.C.A. Dingemans Wierts als griffier en in het openbaar uitgesproken op 9 maart 2010.

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to the clerk G.C.A. Dingemans Wierts.

A handwritten signature in black ink, enclosed in an oval, likely belonging to the judge J.Y. van de Kraats.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **09 MAART 2010**

NASRULLAH ADVOCATENTevens per fax:070-3651380

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA DEN HAAG

Ons kenmerk: 28377/pa
 Uw kenmerk : AWB 10/6800

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 MRT 2010	
ZAAKNR.	201002585
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Oezbeekse nationaliteit, nader te noemen: "eiser", te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van Nasrullah Advocaten, gevestigd aan de 's-Gravendijkwal 37 te (3021 EC) Rotterdam, waarvan de advocaat mr M.N.R. Nasrullah door eiser bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en ondertekening ervan.

Eiser komt hierbij tijdig in hoger beroep tegen de uitspraak van 9 maart 2010, met het procedurenummer 10/6800 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, Sector Bestuursrecht.

Een afschrift van de bestreden beslissing is hierbij gevoegd.
Zie bijlage

In deze beslissing is het beroep ongegrond verklaard, welke gericht is tegen het besluit van verweerder, d.d. 21 februari 2010, waarbij aan eiser oplegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring was opgelegd. Tevens is het verzoek van eiser om schadevergoeding afgewezen.

Eiser kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden waarop deze berust en dient daarom hierbij de navolgende grieven in.

Grief I.

In haar overwegingen onder 3 oordeelt de rechtbank:

N A S R U L L A H A D V O C A T E N

De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de VW 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op uitzetting, in bewaring heeft gesteld. De rechtbank neemt daarbij om een verblijfsvergunning, Nederland niet zelfstandig heeft verlaten''.

Toelichting.

Ten onrechte heeft de Rechtbank niet overwogen, dat eiser de behandeling van de aanvraag voor een verblijfsvergunning in Nederland mag afwachten, omdat niet gebleken is dat daartegen bedenkingen bestaan. Dit brengt met zich mee, dat er vanaf het moment van de aanvraag er bij eiser sprake is van quasi-rechtmatig verblijf. Derhalve valt de belangrijkste grond voor oplegging van de maatregel weg. Gelet ook op het belang dat eiser heeft bij de procedure van de verblijfsaanvraag bestaat evenmin reden voor een ernstig vermoeden dat betrokkene zich aan uitzetting zal onttrekken. Daarentegen brengt bovenstaande mee, dat eiser zich juist wel beschikbaar zal houden voor toezicht. Toepassing van een lichter middel is daarom, naders dan de Rechtbank meent, wel aangewezen.

Grief II.

Onder 4 overweegt de Rechtbank verder:

''Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser op de door eiser ingediende aanvraag zal worden beslist.''

Toelichting.

Uit deze overweging blijkt des te meer, dat eiser tijdens de behandeling van de aanvraag niet uitgezet kan worden, derhalve gedurende de lopende behandeling in Nederland mag blijven. Ten onrechte heeft de Rechtbank niet overwogen dat het belang van eiser om in vrijheid de beslissing op de aanvraag gelet op bovenstaande dient te prevaleren boven het belang van de handhaving van de openbare orde. Dat binnen de gestelde termijn zal worden beslist maakt dit niet anders.

Grief III.

Onder 5 overweegt de Rechtbank nog:

''Gelet op voorgaande is de rechtbank van oordeel dat

NASRULLAH ADVOCATEN

... van eiser wordt gewerkt''.

Toelichting.

Vast staat dat eiser tijdens de lopende aanvraagprocedure niet uitgezet mag worden. De Rechtbank miskent daarbij dat, hoewel er binnen een gestelde (korte) termijn een primaire beslissing op de aanvraag moet worden genomen, op voorhand niet kan worden uitgesloten dat, ingeval deze beslissing in primo een afwijzend karakter draagt, een vervolprocedure niet alleen kansrijk is, maar ook de duur daarvan niet te bepalen valten waarin betrokkene niet uitzetbaar is. Derhalve kan, anders dan de Rechtbank meent, niet op voorhand gesteld dat er een reëel uitzicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat.

Grief IV.

Onder 6 overweegt de Rechtbank tot slot:

*'' Ook overigens is de rechtbank van oordeel,
.. belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten''.*

Toelichting.

De Rechtbank heeft ten onrechte niet overwogen dat het belang van eiser om in vrijheid te verblijven, mede gelet op hetgeen in de toelichting onder grief II is gesteld, zwaarder dient te wegen dan de door verweerder te dienen belangen.

Met conclusie:

De Rechtbank heeft haar beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd en had bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet tot de bestreden beslissing behoren te komen.

Redenen waarom: Eiser U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. Het hoger beroep tegen de uitspraak van 9 maart 2010 gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen;

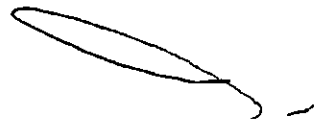
NASRULLAH ADVOCATEN

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

2. Te bepalen, dat de oplegging van de maatregel der bewaring onrechtmatig geacht kan worden.
3. Een schadevergoeding toe te kennen aan eiser over de dagen, die hij in bewaring heeft doorgebracht.
4. Tijdstip en datum te bepalen waarop eiser gehoord kan worden;
5. Een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij voor de proceskosten voor de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van eiser.

Rotterdam, 16 maart 2010.

Gemachtigde

Bijlage: 1.